

Laat mij maar lekker thuis!

“Laat mij maar lekker thuis,” hoorde ik van een dame van achter in de zeventig. Het klinkt als een veelgehoorde uitspraak van ouderen die opzien tegen verhuizing. En dat begrijp ik. Verhuizen is een grote stap, maar voor ouderen kan het voelen als verlies van hun vertrouwde plek. Toch is een verhuizing soms de sleutel tot meer zelfstandigheid. Wanneer zelfstandig wonen moeilijker wordt, bijvoorbeeld door lichamelijke gebreken of dementie, is het belangrijk verder te kijken dan het vertrouwde huis. Sommige ouderen voelen zich na de verhuizing zelfs meer ontspannen. Vaak horen we: “Dat had ik jaren eerder moeten doen.” Dichtbij voorzieningen zoals het dorp, de bibliotheek of de huisarts ervaren ze meer zelfstandigheid en minder afhankelijkheid van anderen.

Helaas is het aanbod van geschikte woningen voor ouderen beperkt, maar er is verandering. Groepswonen Berkenflat en zoals het Gezond en Wel Thuis-initiatief in De Lier en Monster, biedt hoop. Met samenwonen komt gemeenschapszin terug. Kleinere dingen, zoals een praatje of een kopje koffie, maken het verschil. Lichamelijke gebreken worden zo niet als beperking gezien, maar als kans voor samenzijn en zorg voor elkaar. Gemeente, corporaties en architecten moeten samenwerken om de juiste woningen te ontwikkelen. Als CDA Westland zijn we blij met plannen voor de nieuwe Julianahof. Hoe kunnen we dit realiseren in elke Westlandse kern? Dan horen we steeds vaker: “Laat mij maar thuis, deze plek past me goed.”

Wij horen graag wat u vindt van dit onderwerp.

Anja van der Eijk Groeneveld
Anja@cdawestland.nl